Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 2082/92, annettu 14 päivänä heinäkuuta 1992, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden erityisluonnetta koskevista todistuksista

(EYVL N:o L 208, 24.7.1992, s. 9)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
A1	Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirja	C 241	121	29.8.1994
	(mukautettu neuvoston päätöksellä 95/1/EY, Euratom, EHTY)	L 1	73	1.1.1995

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 2082/92, annettu 14 päivänä heinäkuuta 1992, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden erityisluonnetta koskevista todistuksista

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([2]),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([3]),

sekä katsoo, että

maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden tuotannolla, valmistuksella ja jakelulla on tärkeä asema yhteisön taloudessa,

maataloustuotteiden monipuolistumista olisi suosittava osana yhteisen maatalouspolitiikan uudelleensuuntaamista; erityistuotteiden edistämisestä olisi huomattavaa etua maaseudulle, erityisesti epäsuotuisilla alueilla ja syrjäalueilla, sillä se varmistaisi toisaalta paremmat tulot maanviljelijöille ja toisaalta sen, että maatalousväestö pysyy näillä alueilla,

sisämarkkinoiden toteuttamiseksi elintarvikealalla olisi taloudellisille toimijoille annettava keinot, joiden avulla ne voisivat nostaa tuotteidensa arvoa, samalla kun kuluttajia suojellaan vilpillisiltä käytännöiltä ja taataan liiketoiminnan rehellisyys,

tulevista painopisteistä kuluttajansuojapolitiikan edistämiseksi 9 päivänä marraskuuta 1989 annetun neuvoston päätöslauselman ([4]) mukaisesti olisi otettava huomioon se, että kuluttajat pitävät yhä tärkeämpänä laatua ja tietoa, mitä tulee elintarvikkeiden laatuun, tuotantomenetelmään ja jalostamiseen sekä elintarvikkeiden erityisominaisuuksiin; koska markkinoille saatettuja tuotteita on laaja valikoima ja tietoa niistä annetaan hyvin paljon, kuluttajille on annettava selkeää ja tiivistä tietoa elintarvikkeiden erityisestä laadusta, jotta kuluttajat voisivat paremmin tehdä valintoja,

vapaaehtoinen järjestelmä, joka perustuu säännöstenmukaisiin perusteisiin auttaa toteuttamaan edellä esitetyt tavoitteet; vapaaehtoisen järjestelmän, joka auttaa toimijoita saamaan elintarvikkeiden laadun tunnetuksi yhteisön tasolla, on tarjottava takeet siitä, että kaikki viittaukset, jotka siihen elinkeinotoiminnassa tehdään, ovat perusteltuja,

---

([1]) EYVL N:o C 30, 6.2.1991, s. 4
EYVL N:o C 71, 20.3.1992, s. 14
([2]) EYVL N:o C 326, 16.12.1991, s. 40
([3]) EYVL N:o C 40, 17.2.1992, s. 3
([4]) EYVL N:o C 294, 22.11.1989, s. 1

tietyt tuottajat haluaisivat nostaa tuotteidensa arvoa maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden erityisluonteen perusteella, koska niiden luontaiset ominaisuudet erottavat ne selvästi muista samankaltaisista tuotteista tai elintarvikkeista; kuluttajansuojan varmistamiseksi olisi todistettua erityisluonnetta kuitenkin valvottava,

edellä tarkoitettujen tuotteiden ja elintarvikkeiden erityisluonteen vuoksi olisi annettava erityissäännöksiä täydentämään elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1978 annetussa neuvoston direktiivissä 79/112/ETY ([1]) säädettyjä merkintäsääntöjä sekä olisi erityisesti säädettävä tällaisten tuotteiden ja elintarvikkeiden nimeen liitettävästä maininnasta ja tarvittaessa yhteisön tunnuksesta, josta kuluttajalle käy ilmi, että kyseessä on tuote, jolla on tarkastetut erityiset ominaisuudet,

sen varmistamiseksi, että todistettuja erityisiä ominaisuuksia noudatetaan ja että ne ovat pysyviä, on tarpeen, että ryhmittymiksi yhdistyneet tuottajat itse määrittelevät maataloustuotteen tai elintarvikkeen erityiset ominaisuudet eritelmässä, mutta eritelmän noudattamisen tarkastamisesta vastuussa olevien tarkastuslaitosten hyväksymistä koskevien sääntöjen on oltava yhdenmukaiset yhteisön tasolla,

kohtuuttomien kilpailunedellytysten syntymisen estämiseksi tuottajalla on oltava mahdollisuus käyttää joko mainintaan liittyvää rekisteröityä nimeä ja tarvittaessa yhteisön tunnusta tai rekisteröityä nimeä sellaisenaan, silloin kun hänen tuottamansa tai jalostamansa maataloustuote tai elintarvike täyttää vastaavan eritelmän vaatimukset ja hänen valitsemansa tarkastuslaitos on hyväksytty,

olisi sallittava kauppa niiden kolmansien maiden kanssa, jotka voivat antaa vastaavat takeet erityisluonnetta koskevien todistusten antamisesta ja tarkastamisesta alueellaan,

maataloustuotteen tai elintarvikkeen erityisluonteeseen liittyville maininnoille on, jotta ne olisivat tuottajien kannalta houkuttelevia ja kuluttajien kannalta luotettavia, annettava oikeudellinen suoja ja niiden olisi oltava virallisten valvonnan alaisia, ja

olisi säädettävä menettelystä, jolla toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission tiivis yhteistyö sitä varten perustetussa sääntelykomiteassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

([1]) EYVL N:o L 33, 8.2.1979, s. 1. Direktiiviä on viimeksi muutettu direktiivillä 91/72/ETY (EYVL N:o L 42, 15.2.1991, s. 27)

2082/92

1 artikla

1. Tässä asetuksessa annetaan säännöt, joita noudattaen erityisluonnetta koskeva yhteisön todistus voidaan antaa:

— perustamissopimuksen liitteessä II mainituille elintarvikkeeksi tarkoitetuille maataloustuotteille,

— tämän asetuksen liitteessä mainituille elintarvikkeille.

Liitettä voidaan muuttaa 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta muiden yhteisön erityissäännösten soveltamista.

3. Teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 28 päivänä maaliskuuta 1989 annettua neuvoston direktiiviä 83/189/ETY ([1]) ei sovelleta erityisluonnetta koskeviin todistuksiin, joita tämä asetus koskee.

2 artikla

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1. ‘erityisluonteella’ tekijää tai tekijöitä, jotka erottavat maataloustuotteen tai elintarvikkeen selvästi muista samaan ryhmään kuuluvista samanlaisista tuotteista tai elintarvikkeista.

   Maataloustuotteen tai elintarvikkeen esillepanoa ei pidetä 1 alakohdassa tarkoitettuna tekijänä.

   Erityisluonnetta ei saa rajoittaa laadulliseen tai määrälliseen koostumukseen tai tuotantotapaan, jotka määritellään vapaaehtoisilla standardeilla yhteisön säännöksissä tai kansallisissa säännöksissä; tätä sääntöä ei kuitenkaan sovelleta, jos mainittu säännös on annettu tai standardi vahvistettu tuotteen erityisluonteen määrittelemistä varten;

2. ‘ryhmittymällä’ saman maataloustuotteen tai elintarvikkeen tuottajista ja/tai jalostajista muodostuvaa yhteisöä sen oikeudellisesta muodosta tai kokoonpanosta riippumatta. Muut, joita asia koskee, voivat olla osallisena ryhmittymässä.

3. ‘erityisluonnetta koskevalla todistuksella’ sitä, että yhteisö tunnustaa tuotteen erityisluonteen rekisteröimällä tuotteen tämän asetuksen mukaisesti.

3 artikla

Komissio perustaa ja hoitaa erityisluonnetta koskevien todistusten rekisterin, jossa luetellaan niiden maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden nimet, joiden erityisluonne on tämän asetuksen mukaisesti tunnustettu yhteisön tasolla.

([1]) EYVL N:o L 109, 26.4.1983, s. 8. Direktiiviä on viimeksi muutettu päätöksellä 90/230/ETY (EYVL N:o L 128, 18.5.1990, s. 15)

Rekisterissä on eroteltava 13 artiklan 1 kohdassa ja 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut nimet.

4 artikla

1. Päästäkseen 3 kohdassa tarkoitettuun rekisteriin maataloustuotteen tai elintarvikkeen on oltava tuotettu perinteisistä raaka-aineista tai sillä on oltava perinteinen koostumus tai sen tuotantotavan ja/tai jalostustavan on perustuttava perinteiseen tuotanto- ja/tai jalostustapaan.

2. Rekisteröintiä ei saa sallia, jos maataloustuotteen tai elintarvikkeen erityisluonne johtuu:

a) sen lähtöpaikasta tai maantieteellisestä alkuperästä;

b) ainoastaan teknologisen keksinnön soveltamisesta.

5 artikla

1. Tullakseen rekisteröidyksi nimen on:

— oltava itsessään erityinen; tai

— ilmaistava maataloustuotteen tai elintarvikkeen erityisluonne.

2. Edellä 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua erityisluonnetta ilmaisevaa nimeä ei saa rekisteröidä, jos:

— se viittaa ainoastaan tietyistä maataloustuotteista tai elintarvikkeista käytettyihin yleisiin väitteisiin tai yhteisön erityisissä säännöksissä säädettyihin väitteisiin;

— se on harhaanjohtava, kuten erityisesti, jos se viittaa tuotteen ilmeisiin ominaisuuksiin tai jos tuote ei ominaisuuksiltaan vastaa eritelmää tai kuluttajan odotuksia.

3. Tullakseen rekisteröidyksi 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun erityisen nimen on oltava perinteinen ja kansallisten säännösten mukainen tai käytössä vakiinnutettu.

4. Maantieteellisiä ilmaisuja saa käyttää nimessä, jota maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) 2081/92 ([1]) ei koske.

6 artikla

1. Maataloustuotteella tai elintarvikkeelle on mahdollista saada sen erityisluonnetta koskeva todistus vain, jos maataloustuote tai elintarvike on eritelmän mukainen.

2. Eritelmässä on oltava vähintään seuraavat tekijät:

([1]) EYVL N:o L 208, 24.7.1992, s. 1

— 5 artiklassa tarkoitettu nimi, yhdellä tai useammalla kielellä; 2082/92

— kuvaus tuotantomenetelmästä, mukaan lukien käytettyjen raaka-aineiden ja/tai ainesosien laji ja ominaisuudet ja/tai maataloustuotteen tai elintarvikkeen valmistusmenetelmä, joka viittaa sen erityisluonteeseen;

— tekijät, joiden perusteella voidaan todeta 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu perinteinen luonne;

— kuvaus maataloustuotteen tai elintarvikkeen ominaisuuksista, josta käy ilmi sen tärkeimmät fysikaaliset, kemialliset, mikrobiologiset ja/tai aistinvaraiset ominaisuudet, jotka liittyvät erityisluonteeseen;

— erityisluonnetta koskevat vähimmäisvaatimukset ja tarkastusmenettelyt.

7 artikla

1. Ainoastaan ryhmittymällä on oikeus hakea maataloustuotteen tai elintarvikkeen erityisluonteen rekisteröintiä.

2. Rekisteröintihakemus, mukaan lukien eritelmä on jätettävä sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa ryhmittymä on perustettu.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava hakemus komissiolle, jos se arvioi, että 4, 5 ja 6 artiklan vaatimukset on täytetty.

4. Jäsenvaltioiden on viimeistään päivänä, jona tämä asetus tulee voimaan, julkaistava tiedot nimeämistään toimivaltaisista viranomaisista ja ilmoitettava ne komissiolle. Itävalta, Ruotsi ja Suomi julkaisevat kyseiset tiedot kuuden kuukauden määräajassa liittymisestään. 95/1/EY, Euratom, EHTY

8 artikla

1. Komissio toimittaa rekisteröintihakemuksen käännettynä muille jäsenvaltioille kuuden kuukauden kuluessa 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun hakemuksen vastaanottamisesta.

Heti kun ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu toimitus on tapahtunut, komissio julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 7 artiklassa tarkoitetun toimivaltaisten viranomaisten toimittaman hakemuksen pääkohdat, ja erityisesti maataloustuotteen tai elintarvikkeen nimen 6 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti sekä tiedot hakijasta.

2. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että kaikki henkilöt, jotka voivat osoittaa, että heillä on asiassa laillinen taloudellinen etu valvottavanaan, on mahdollista tutustua 1 kohdassa tarkoitetun hakemuksen. Lisäksi jäsenvaltioissa voimassa olevien säännösten mukaisesti edellä tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset voivat huolehtia siitä, että muilla asianomaisilla, joilla on asiassa laillinen etu valvottavanaan, on mahdollisuus tutustua hakemukseen.

3. Viiden kuukauden kuluessa 1 kohdassa tarkoitetusta julkaisupäivästä luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jota asia laillisesti koskee, voi tehdä väitteen ehdotettua rekisteröintiä vastaan lähettämällä asianmukaisesti perustellun ilmoituksen sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa hän asuu tai johon hän on sijoittautunut.

4. Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava tarvittavat toimenpiteet ottaakseen asetetussa määräajassa huomioon 3 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen. Jäsenvaltiot voivat tehdä väitteitä myös omasta aloitteestaan.

9 artikla

1. Jos komissio ei kuuden kuukauden kuluessa ole saanut ilmoitusta väitteestä, se vie 3 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut pääkohdat ja julkaisee ne *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

2. Jos väite on esitetty, komissio pyytää kolmen kuukauden kuluessa asianomaisia jäsenvaltioita sopimaan asiasta keskenään sisäisten menettelyjensä mukaisesti kolmen kuukauden lisäajan kuluessa. Jos

a) sopimukseen päästään, kyseisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki ne tekijät, jotka mahdollistivat sopimukseen pääsemisen, sekä hakijan ja väitteen tekijän lausunnot. Jos 6 artiklan 2 kohdan nojalla saadut tiedot eivät ole muuttuneet, komissio toimii tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti. Jos muutoksia on tapahtunut, komissio aloittaa uudelleen 8 artiklassa säädetyn menettelyn;

b) sopimukseen ei päästä, komissio päättää rekisteröinnistä 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Jos komissio päättää rekisteröidä erityisluonteen, se toimii tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti.

10 artikla

1. Jäsenvaltio voi todeta, että maataloustuotteen tai elintarvikkeen, joka on saanut erityisluonnetta koskevan yhteisön todistuksen, eritelmässä vahvistettu edellytys ei enää täyty.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun jäsenvaltion on tehtävä huomautuksensa asianomaiselle jäsenvaltiolle. Asianomaisen jäsenvaltion on tutkittava valitus ja ilmoitettava muille jäsenvaltiolle johtopäätöksensä ja toteutetut toimenpiteet.

3. Jos sääntöjenvastaisuudet ovat toistuvia, eivätkä asianomaiset jäsenvaltiot pääse sopimukseen asiasta, asianmukaisesti perusteltu hakemus on lähetettävä komissiolle.

4. Komissio tutkii hakemuksen ja kuulee asianomaisia jäsenvaltioita. Tarvittaessa komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Toimenpiteisiin voi kuulua rekisteröinnin peruuttaminen.

11 artikla

1. Jäsenvaltio voi sen alueelle perustetun ryhmittymän pyynnöstä hakea muutosta eritelmään.

2. Komissio varmistaa, että muutoshakemus ja tiedot muutoksen hakijasta julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Edellä olevan 8 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa sovelletaan.

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että kaikille tuottajille ja/tai jalostajille, jotka noudattavat eritelmää, jonka osalta muutosta on pyydetty, ilmoitetaan julkaisemisesta.

3. Kolmen kuukauden kuluessa 2 kohdassa säädetystä julkaisemisesta, jokainen tuottaja ja/tai jalostaja, joka noudattaa eritelmää, jonka osalta muutosta on pyydetty, voi käyttää oikeuttaan säilyttää alkuperäinen eritelmä ilmoittamalla tästä sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, johon hän on sijoittautunut, ja tämän viranomaisen on toimitettava se tarvittaessa huomautuksin varustettuna komissiolle.

4. Jos 3 kohdassa tarkoitettua väitettä tai ilmoitusta ei ole toimitettu komissiolle neljän kuukauden kuluessa 2 kohdassa säädetystä julkaisupäivästä, komissio kirjaa pyydetyn muutoksen 3 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin ja julkaisee sen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

5. Jos komissiolle tehdään 3 kohdassa tarkoitettu väite tai ilmoitus, muutosta ei rekisteröidä. Tällöin 1 kohdassa tarkoitettu hakijaryhmittymä voi hakea erityisluonnetta koskevaa uutta todistusta 7, 8 ja 9 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

12 artikla

Komissio voi 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen määritellä yhteisön tunnuksen, jota voidaan käyttää niiden maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden merkinnöissä, esillepanossa ja mainonnassa, joilla on tämän asetuksen mukainen erityisluonnetta koskeva yhteisön todistus.

13 artikla

1. Edellä 9 artiklan 1 kohdassa säädetystä julkaisupäivästä alkaen 5 artiklassa tarkoitettu nimi, johon liittyy 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu maininta ja tarvittaessa 12 artiklassa tarkoitettu yhteisön tunnus, on varattava maataloustuotteille ja elintarvikkeille, jotka vastaavat julkaistua eritelmää.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, maataloustuotteelle tai elintarvikkeelle, joka vastaa julkaistua eritelmää, varataan ainoastaan nimi, jos: 2082/92

a) ryhmittymä on sitä pyytänyt rekisteröintihakemuksessaan;

b) edellä 9 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetussa menettelyssä ei osoiteta, että nimeä käytetään laillisella, tunnustetulla ja taloudellisesti merkittävällä tavalla samanlaisten maataloustuotteiden tai elintarvikkeiden osalta.

14 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että viimeistään kuuden kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta tarkastamisen rakenteet on luotu, minkä rakenteiden tehtävänä on varmistaa, että maataloustuotteet ja elintarvikkeet, joilla on erityisluonnetta koskeva todistus, vastaavat eritelmissä esitettyjä vaatimuksia. Itävallan, Ruotsin ja Suomen osalta edellä tarkoitettu määräaika lasketaan kyseisten valtioiden liittymispäivästä. 95/1/EY, Euratom, EHTY

2. Tarkastamisen rakenteeseen voi kuulua yksi nimetty tarkastusviranomaisia ja/tai yksityinen laitos tai useampia sellaisia, jotka jäsenvaltio on hyväksynyt tähän tarkoitukseen. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle luettelot hyväksytyistä viranomaisista ja/tai laitoksista ja niiden toimivallasta. Komissio julkaisee nämä tiedot *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

3. Nimettyjen tarkastusviranomaisten ja/tai yksityisten laitosten on annettava riittävät takeet puolueettomuudestaan ja riippumattomuudestaan suhteessa niiden tarkastusten kohteena oleviin tuottajiin ja jalostajiin ja niillä on oltava vakituisesti käytettävissään asiantuntijoita ja tarvittavat voimavarat niiden maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden tarkastamiseksi, joilla on erityisluonnetta koskeva yhteisön todistus.

Jos tarkastuksen rakenteissa turvaudutaan tietyntyyppisten tarkastusten osalta ulkopuoliseen laitokseen, tämän laitoksen on annettava samat takeet. Tällöin nimetyt tarkastusviranomaiset ja/tai hyväksytyt yksityiset laitokset ovat kuitenkin edelleen vastuussa tarkastuksista suhteessa jäsenvaltioon.

Tullakseen jäsenvaltioiden hyväksymäksi tässä asetuksessa tarkoitetulla tavalla laitosten on 1 päivästä tammikuuta 1998 alkaen täytettävä 26 päivänä kesäkuuta 1989 vahvistetussa standardissa EN 45011 määritellyt edellytykset.

4. Jos jäsenvaltioon nimetyt tarkastusviranomaiset ja/tai yksityiset laitokset toteavat, että maataloustuote tai elintarvike, jolla on sen jäsenvaltion antama erityisluonnetta koskeva todistus, ei täytä eritelmän vaatimuksia, niiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tätä asetusta noudatetaan. Niiden on ilmoitettava jäsenvaltiolle tarkastusta suoritettaessa toteutetut toimenpiteet. Kaikista päätöksistä on ilmoitettava niille, joita asia koskee.

5. Jäsenvaltion on peruutettava hyväksyminen tarkastuslaitokselta, jos 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä ei enää täytetä. Sen on ilmoitettava tästä komissiolle, joka julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* korjatun luettelon hyväksytyistä laitoksista.

6. Jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tuottaja, joka noudattaa tätä asetusta, pääsee tarkastusjärjestelmään.

7. Tämän asetuksen perusteella edellytettyjen tarkastusten kustannuksista vastaavat ne, jotka käyttävät erityisluonnetta koskevaa todistusta.

15 artikla

1. Ainostaan tuottajat, jotka noudattavat rekisteröityä eritelmää, saavat käyttää:

— jäljempänä 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen määritettyä mainintaa,

— tarvittaessa yhteisön tunnusta,

sekä

— jollei 13 artiklan 2 kohdasta muuta johdu, rekisteröityä nimeä.

2. Tuottajan, joka ensimmäistä kertaa rekisteröinnin jälkeen käyttää 13 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaan varattua nimeä, on sovittuna aikana ilmoitettava tästä sen jäsenvaltion nimetylle tarkastusviranomaiselle tai -laitokselle, johon hän on sijoittautunut, vaikka hän kuuluisi ryhmittymään, joka teki alkuperäisen hakemuksen.

3. Nimetyn tarkastusviranomaisen tai -laitoksen on varmistettava, että tuottaja noudattaa tuotteesta julkaistuja tietoja, ennen kuin tuotetta aletaan pitää kaupan.

16 artikla

Tätä asetusta sovelletaan kolmansista maista lähtöisin oleviin maataloustuotteisiin ja elintarvikkeisiin, jos:

— kolmas maa voi antaa samat takeet kuin 4 ja 6 artiklassa tai niissä tarkoitettuja takeita vastaavat takeet;

— kyseisessä kolmannessa maassa on 14 artiklassa säädettyä tarkastusjärjestelmää vastaava järjestelmä;

— kyseinen kolmas maa on valmis antamaan yhteisön suojaa vastaavan suojan vastaaville yhteisöstä lähtöisin oleville maataloustuotteille tai elintarvikkeille, joilla on erityisluonnetta koskeva yhteisön todistus,

sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansainvälisten sopimusten noudattamista.

17 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla maininnalla ja tarvittaessa 12 artiklassa tarkoitetulla yhteisön tunnuksella on oikeudellinen suoja väärinkäytöksiä ja harhaanjohtavaa käyttöä vastaan sekä kaikenlaista 13 artiklan mukaisesti rekisteröityjen ja varattujen nimien jäljittelyä vastaan.

2. Rekisteröityjä nimiä suojataan kaikenlaisia käytäntöjä vastaan, jotka ovat omiaan johtamaan kuluttajia harhaan, erityisesti sellaisia käytäntöjä vastaan, jotka antavat ymmärtää, että maataloustuotteella tai elintarvikkeella on yhteisön antama erityisluonnetta koskeva todistus.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille toteutetut toimenpiteet.

18 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kansallisesti käytettävät myyntinimitykset eivät sekaannu 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti rekisteröityihin ja varattuihin nimiin.

19 artikla

Komissiota avustaa komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrätyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrätyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

20 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt tämän asetuksen soveltamisesta annetaan 19 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

21 artikla

Viiden vuoden kuluessa päivästä, jona tämä asetus tulee voimaan, komissio antaa neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta ja tekee tarvittaessa aiheelliset ehdotukset.

Kertomuksessa on käsiteltävä erityisesti 9 ja 13 artiklan soveltamisen seurauksia.

22 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 12 kuukauden kuluttua siitä, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

LIITE

2082/92

Edellä 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut elintarvikkeet

— Olut

— Suklaa ja muut kaakaota sisältävät elintarvikevalmisteet

— Makeis-, leipomo-, konditoria- ja keksituotteet

— Keitetty tai täytetty pasta

— Esivalmistetut ateriat

— Valmiit maustekastikkeet

— Keitot tai liemet

— Kasviuutteista valmistetut juomat

— Jäätelö ja sorbetit